

YK äänestää Palestiinan tunnustamisen puolesta – Israel varmistaa, ettei mitään tunnustettavaa jää jäljelle

Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokous on jälleen kerran kajahtanut lähes yksimielisestä äänestä. Syyskuussa 2025 valtio toisensa jälkeen nosti kätensä *New Yorkin julistuksen* tueksi, joka vaatii kahden valtion ratkaisua ja suosittelee Palestiinalle täyttä jäsenyyttä YK:ssa. Sali raikui aplodeista. Symboliikka oli painavaa: vuosikymmenten pakkosiirtojen ja epäonnistuneiden rauhanprosessien jälkeen maailma näytti vihdoinkin vahvistavan Palestiinan oikeuden olemassaoloon suvereenina valtiona.

Kuitenkin, kun muste kuivui päätöslauselmaan New Yorkissa, tuli satoi Gazan kaupunkiin. Israelin vastaus tunnustamiseen oli tuhoaminen.

Paperitunnustus, murskattu todellisuus

Äänestys oli historiallinen. Yli 140 maata tuki sitä. Vain kourallinen – Israelin, Yhdysvaltojen ja niiden tavanomaisten satelliittien johdolla – uskalsi vastustaa. Palestiinalaisille se oli kauan odotettu tunnustuksen hetki: kyllä, te olette olemassa, ja kyllä, te ansaitsette oman valtio.

Mutta paperilla tapahtuva tunnustaminen merkitsee vähän, jos kansa, maa ja valtion instituutiot tuhotaan reaaliajassa. Gaza ei ole vain piiritettynä; se poistetaan järjestelmällisesti. Koko naapurustoja on kadonnut. Sairaalat ovat savuavia raunioita. Yliopistot, koulut, moskeijat ja kirkot on tasoitettu maan tasalle. Sähkö, vesi ja viemärointi on tuhottu. Nälänhätä pitää otteessaan lapsia, jotka ovat selvinneet pommeista. Gazan kaista ei enää muistuta yhteiskuntaa – se muistuttaa apokalypsin jälkeistä maisemaa.

Israelin strategia ei voisi olla selvempi: jos Palestiinaa ei voida kieltää diplomaattisaleissa, se kielletään maaperällä.

Gaza: Kansanmurhan suunnitelma

Lokakuusta 2023 lähtien Gaza on kestänyt yhden modernin historian tuhoisimmista sotilaallisista kampanjoista. Pelkästään tälle pienelle maakaistaleelle pudotettujen räjähteiden määrä uhmaa vertailua – enemmän kuin monet Euroopan kaupungit kestivät koko toisen maailmansodan vuosina. Mutta toisin kuin Varsova tai Lontoo, Gazan asukkailla ei ole paikkaa, minne paeta. Kaikki rajat on suljettu. Se on häkki, jota moukaroidaan ylhäältä.

Virallinen kuolonuhrien määrä – kymmeniä tuhansia vahvistettuja – ylittää jo ruumishuoneiden ja hautausmaiden kapasiteetin. Mutta kaikki tietävät, että todellinen luku on paljon suurempi. Koko perheitä katoaa raunioihin, joita ei koskaan kaiveta esiin. Vauvat nääntyvät nälkään ennen kuin heidät voidaan edes rekisteröidä eläviksi. Taudit leviävät leireissä, joissa lääkkeitä ei enää ole. Tämä on tuhoamista kaikilla käytettävissä olevilla keinoilla: pommeilla, nälällä, janolla, taudeilla.

Länsiranta: Käsiraudat ja silmäsiteet

Kun Gaza murskataan, Länsiranta tukahdutetaan. Joukkopidätyskampanjat pyyhkäisevät kaupunkien, kuten Tulkarm, Jenin ja Hebron, läpi. Satoja ihmisiä kootaan yhteen kerralla – käsiraudoissa, silmät sidottuina ja kuljetetaan sotilasvankiloihin, joissa kidutus, raiskaukset ja nälkiinnyttäminen ovat rutiinia. Uudisasukkaiden miliisit, rohkaistuneina ja usein sotilaiden saattamana, ajavat palestiinalaisperheitä kodeistaan. Kylät tuhotaan. Maatalousmaa varastetaan. Uudet siirtokunnat nousevat kuin hampaat, jotka uppoavat syvemmälle miehitettyyn maahan.

Tämä ei ole ”turvallisuutta”. Tämä on etninen puhdistus – laskelmoitua, tarkoituksellista ja hellittämätöntä. Se on palestiinalaisyhteiskunnan järjestelmällistä hajottamista varmistaakseen, että mikä tahansa ”tuleva valtio” on amputoitu ruumis.

Ajoitus on viesti

Joka kerta, kun maailma siirtyy kohti Palestiinan tunnustamista, Israel kiihdyttää tuhokampanjaansa. Syyskuun 2025 äänestys ei ollut poikkeus. Kun diplomaatit taputtivat päätöslauselmalle New Yorkissa, pommit putosivat entistä kovemmin Gazan kaupunkiin. Kun johtajat puhuivat ”kahdesta valtiosta rinnakkain”, sotilaat Länsirannalla sitoivat ja katoavat satoja palestiinalaisia miehiä. Viesti oli erehtymätön: päätöslauselmat eivät muuta mitään, koska Israel päättää todellisuuden raa’alla voimalla.

Roistovaltio uhmaa maailmaa

Israel ei vain jätä huomioimatta kansainvälistä oikeutta – se pilkkaa sitä. Se ivallisesti suhtautuu Kansainvälisen tuomioistuimen (ICJ) päätöksiin. Se repii YK:n päätöslauselmat. Se jatkaa rankaisematta, luottavaisena siihen, että sen länsimaiset suojelijat suojelevat sitä seurauksilta. Tämä on oppikirjamääritelmä roistovaltiosta, joka käyttäytyy kuin olisi kaikkien sääntöjen yläpuolella, eikä ole vastuussa kenellekään.

Ja miksi ei olisi? Vuosikymmenten ajan tuomiot ovat tulleet ilman seurauksia. ”Syvä huoli” ja ”syvä pahoittelu” ovat olleet ainoat aseet, joita niin sanottu kansainvälinen yhteisö on kyennyt kokoamaan. Israel on oppinut, että se voi toimia täysin rankaisematta, koska kukaan ei pysäytä sitä.

Tunnustaminen ei riitä

Viimeisin yleiskokouksen päätöslauselma on diplomaattinen ele, mutta eleet eivät pysäytä kansanmurhaa. Ne eivät avaa rajanylityspaikkoja. Ne eivät ruoki nälkäänäkeviä lapsia. Ne eivät rakenna uudelleen pommitettuja sairaaloita. Ilman voimaa tukenaan päätöslauselmat ovat sanoja, jotka leijuvat tuhkien yllä.

Jos maailma on vakavissaan pysäyttääkseen Gazan tuhoamisen ja Länsirannan etnisen puhdistuksen, tyhjien sanojen aika on ohi jo kauan sitten. Yleiskokouksen on toimittava **päätöslauselman 377 – ”Yhdistyminen rauhan puolesta”** nojalla. Kun turvallisuusneuvosto on halvaantunut, yleiskokouksella on valtuudet suositella kollektiivisia toimenpiteitä, mukaan lukien sotilaallinen väliintulo. Tämä ei ole valinnaista. Se on juuri se mekanismi, joka on suunniteltu pysäyttämään tarkalleen se, mitä todistamme.

YK:n viimeinen koe

Jos YK tyytyy symbolisiin äänestyksiin, kun Israel jatkaa raivoaan, se osoittaa olevansa yhtä hampaaton kuin Kansainliitto fasismin ja holokaustin edessä. Toinen kansanmurha tulee tapahtumaan instituution katseen alla, joka perustettiin estämään tällaisia rikoksia.

Valinta ei voisi olla selvempi: joko YK puuttuu peliin pysäyttääkseen Palestiinan tuhoamisen, tai se tuomitsee itsensä merkityksettömyyteen. Tunnustaminen ei merkitse mitään, jos tunnustetut tuhotaan. Äänestys New Yorkissa oli historiallinen, mutta historia ei muista eleitä. Se muistaa, toimiko maailma – vai käänsikö se selkänsä.

Viitteet

1. **Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokous (2025).** *New Yorkin julistus kahden valtion ratkaisusta.* Yleiskokouksen äänestys, 12. syyskuuta 2025.
2. **Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokous (2024).** Päätöslauselma ES-10/23: *Palestiinan valtion asema Yhdistyneissä Kansakunnissa.* Hyväksytty 10. toukokuuta 2024.
3. **Kansainvälinen tuomioistuin (2024–2025).** *Kansanmurhan estämistä ja rankaisemista koskevan yleissopimuksen soveltaminen Gazan kaistalla (Etelä-Afrikka vs. Israel).* Väliaikaisia toimenpiteitä koskevat määräykset, 26. tammikuuta 2024; myöhemmät määräykset vuosina 2024–2025.
4. **The Lancet (2024).** *Kuolleiden laskeminen Gazassa: vaikeaa mutta välttämätöntä.* Analyysi, joka arvioi yli 186 000 kokonaiskuolemaa (suora + epäsuora) heinäkuuhun 2024 mennessä.
5. **Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeusvaltuutetun toimisto (OHCHR).** Eritysisraporttien lausunnot (marraskuusta 2023 lähtien) varoittavat kansanmurhan riskistä Gazassa.
6. **Human Rights Watch (2024–2025).** Raportit palestiinalaisten vankien kidutuksesta, nälkiinnyttämisestä ja seksuaalisesta hyväksikäytöstä, mukaan lukien terveydenhuollon työntekijät.
7. **+972 Magazine & Local Call (2024).** Raportointi Israelin sotilastiedustelun tietokannasta, joka osoittaa, että ~83 % Gazassa tapetuista on siviilejä.

8. **Al Jazeera (2025).** *Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokous tukee kahden valtion ratkaisua Israelille ja Palestiinalle*, 12. syyskuuta 2025.
9. **Reuters (2025).** *Israelin Gazan hyökkäyksen kuolonuhrit: Terveysministeriö ja riippumattomat arviot*, maaliskuu 2025.
10. **The Guardian (2025).** *Entinen Israelin esikuntapäällikkö vahvistaa yli 200 000 palestiinalaisen uhrin (tapetut tai loukkaantuneet)*, 12. syyskuuta 2025.
11. **YK:n OCHA (2023–2025).** *Miehitetty Palestiinan alue: Humanitaaristen vaikutusten tilanneraportit*, dokumentoivat tuhoa, siirtymää ja piiritysolosuhteita.